

Sygnatura akt VI U 688/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2013 roku

sprawy z odwołania K. K.

od decyzji z dnia 23 kwietnia 2012 roku znak (...) RI

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przywrócenie renty

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 23 kwietnia 2012 roku znak (...) RI w ten sposób, że przywraca ubezpieczonemu K. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2012 do 31 maja 2015 roku.

VI U 688/12 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczony K. K. złożył odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym i jest krzywdząca. Stan jego zdrowia nie uległ poprawie.

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Z. z dnia 13 kwietnia 2012 r. ustalające, iż ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił:

K. K. urodził się 14 listopada 1962 r. Ma wykształcenie zasadnicze zawodowe – monter wewnętrznych instalacji budowlanych. Pracował w zawodzie. Prowadził działalność gospodarczą - gastronomię. (**bezsportne**)

Ubezpieczony był uprawniony do pobierania renty wypłacanej ostatnio z tytułu częściowej niezdolności do pracy, okresowo do lutego 2012 r.

W dniu 16 stycznia 2012 r. złożył wniosek o przyznanie mu świadczenia na dalszy okres.

Orzeczeniem z dnia 13 kwietnia 2012 r. Komisja Lekarska ZUS w Z. uznała ubezpieczonego za zdolnego do pracy.

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

dowód: w aktach ZUS, tom IV , decyzja k.101, orzeczenie k. 115.

U ubezpieczonego rozpoznano stan po przebytych wieloodłamowym złamaniu lewej kości udowej oraz kości lewego podudzia z przemieszczeniem i skróceniem; wtórne, pourazowe zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego lewego i stawu kolanowego; przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych, nadciśnienie tętnicze, otyłość brzuszna, stan po laparoskopowej cholecystektomii, niewydolność żylną w postaci żylaków kończyn dolnych.

Powyzsze schorzenia czynią ubezpieczonego po lutym 2012 r. niezdolnym do pracy do maja 2015r..

dowód:

- opinia biegłych F. P., W. Ż., W. G. k. 31-32
- opinia biegłego R. G. k. 57-58
- dokumentacja medyczna w aktach ZUS

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U.2009.153.1227.; dalej jako ustawa emerytalna), prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano. W świetle art. 107 ustawy, prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Natomiast art. 12 ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3). Stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ust. 4 tego przepisu stanowi zaś, iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie istotne było ustalenie czy u ubezpieczonego po lutym 2012 r. nadal istnieje niezdolność do pracy. Poziom kwalifikacji ubezpieczonego należało ocenić z racji zdobytego wykształcenia i wykonywanych w jego dotychczasowym życiu prac.

Na wskazaną okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy, chirurga i kardiologa, a więc biegłych o specjalizacji odpowiadających schorzeniom zgłaszanym przez ubezpieczonego.

Biegli F. P., W. Ż. i W. G. zgodnie uznali, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy. Niezdolność ta ma charakter okresowy tj. do 31 maja 2015 r. i spowodowana jest dużą dysfunkcją w postaci ograniczenia ruchomości lewego stawu biodrowego oraz zmian zwyrodnieniowych lewego stawu kolanowego. Zmiany zwyrodnieniowe uniemożliwiają sprawne przemieszczanie się ubezpieczonego, zwłaszcza pracę na budowie.

Z opinią biegłych nie zgodził się Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS. Podniósł, że praca monterów wewnętrznych instalacji budowlanych jest pracą o zupełnie innym charakterze niż praca murarza i tynkarza, a do takich prac w jego ocenie odnieśli się w opinii biegli. Wniósł o powołanie innego zespołu biegłych sądowych ortopedów i z zakresu medycyny pracy.

Z uwagi na powyższe Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej R. G. uznając, że wydanie opinii przez biegłego z zakresu medycyny pracy będzie wystarczające do wyjaśnienia wskazanych przez Przewodniczącego KL ZUS wątpliwości. Biegła R. G. uznała, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy okresowo do maja 2015 r. Wskazała, że przy stwierdzonym upośledzeniu ruchów w stawie biodrowym lewym i kolanowym lewym, wzmożonym napięciu mięśni przykręgosłupowych nie jest możliwe wykonywanie pracy fizycznej związanej z dźwiganiem i przenoszeniem oraz wnoszeniem znacznych ciężarów. Praca monterów wewnętrznych instalacji budowlanych to praca fizyczna wymagająca długotrwałego chodzenia, stania, schylania się, w pozycji kucznej, klęczącej, związana z dźwiganiem i przenoszeniem ciężarów. W obecnym stanie zdrowia nie jest możliwe wykonywanie przez ubezpieczonego pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Ustalenie kwalifikacji winno następować w postępowaniu administracyjnym przed ZUS. Nie sposób bowiem dokonywać ustaleń co do zdolności do pracy bez ustalenia kwalifikacji. Zastrzeżenia pozwanego co do kwalifikacji ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie. Ubezpieczony jest z zawodu monterem instalacji sanitarnych. Krótkotrwale wykonywanie (współpracy) działalności gospodarczej w zakresie gastronomii nie spowodowało nabycia nowych kwalifikacji.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych. Biegli w sposób jasny przedstawili powody swoich twierdzeń. Wskazali rozpoznanie oraz ocenili jego wpływ na zdolność do pracy. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, na wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonego oraz na bezpośrednim jego badaniu. Opinie sporządzono zgodnie ze zleceniem Sądu, są jasne i spójne. Biegła R. G. w sposób jasny i logiczny odniosła się do zastrzeżeń Przewodniczącego KL ZUS. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podzielił przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinie biegłych spełniają te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza tych elementów wskazuje, zdaniem Sądu, na brak możliwości przyjęcia innego orzeczenia niż te, które wydali biegli. Sąd nie miał tym samym powodów by odmówić opiniom przymiotu wiarygodności. Wnoszone zaś przez Przewodniczącego zastrzeżenia nie pozbawiły opinii waloru merytoryczności i wiarygodności.

Analiza wszystkich okoliczności w sprawie w ujęciu aspektów medycznych (gdzie brany jest pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu) oraz socjalnych (gdzie uwzględnia się posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwość dalszego wykonywania pracy zarobkowej, a także możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe) utwierdziła Sąd w przekonaniu, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do maja 2015 r.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opiniach biegłych oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Dokumenty te nie budzą również wątpliwości Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

Mając to na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przywrócił ubezpieczonemu prawo do renty od 1 marca 2012 r. do 31 maja 2015 r.